Ч. 109 (13.348). Львів, вівторок 2. травня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов.
Конто почт. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

БІЛЬШОВИЦЬКІ ВІЙСЬКА НА КОРДОНІ МАНДЖУРІЇ.

ХАРБІН, 30. IV. ПАТ. Більшовицькі відділи збираються біля кордону Манджуго. Тутешні китайські часописи повідомляють, що по більшовицькому боці змобілзовано резерви, а населення дістало приказ приготовитися до всяких можливостей. Більшовицька влада повідомила манджурську державу, що СРСР є одиноким власником сх.-китайської залізниці та що домагання в справі спільної власности суперечать умові з 1924 р.

ГОСПОДАРСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ — 12. VI.

ЛЬОНДОН, 30. IV. ПАТ. Комунікат уряду закордонних справ оголосив, що орґанізаційний комітет господарської конференції зібрався нині в уряді закордонних справ і постановив скликати міжнародню господарську конференцію до Льондону на 12. червня. Мін. Саймон повідомив, що англійський король сам отворить конференцію. Опісля Нормен Дейвіс сказав, що перед отворенням конференції американська делеґація хоче предложити митне перемиря. Орґанізаційний комітет долучить до запрошення на конференцію текст того предложення для інформації держав. На засіданні комітету крім представників Зл. Держав і Франції був амбасадор Німеччини, Бельгії та Японії і повновласний міністр Норвеґії.

—o—

ЕРІО—ПАДЕРЕВСЬКИЙ.

ПАРИЖ, 30. IV. ПАТ. „Парі Соар“ повідомляє, що Еріо вертає до Европи разом із Падеревським кораблем „Іль де Франс“ і веде з ним балачки на біжучі теми.

—o—

ҐАНДІ ЗНОВУ ГОЛОДУЄ.

ЛЬОНДОН, 30. IV. ПАТ. Ґанді почне 8. травня нову голодівку, що потреває три тижні. Боїться, що Ґанді цим разом не видержить голодівки й вона покінчиться його смертю. Нині рано Ґанді до вязниці, в якій сидить, візвав свого сина, якому сказав про свою постанову. Син дві годині старався безуспішно відмовити батька від голодівки. Голодівка, на думку Ґандія, не є політична, він хоче лише внутрішньо очиститися. Одначе думають, що постанова Ґандія спричинена невдоволенням індійців наслідком скасування обмежень для паріїв.

—o—

ЖИДИ — ДО ШВЕЦІЇ

СТОКҐОЛЬМ, 30. IV. ПАТ. На засіданні ріґсдаґу (парляменту) комуністичний посол Фліґ поставив внесення, щоби приняти жидів, які заслужилися для культури, а не можуть працювати в Німеччині. Хоч цьому спротивилася правиця та селянська партія, внесення приняли.

ДАЛЬША ЗНИЖКА ДОЛЯРА.

Наслідком приняття вашингтонським сенатом інфляційного закону на всіх европейських біржах зазначилася в останньому часі дальша знижка курсу доляра. Відповідно до вістки, що Рузвельт рішив здевалюувати доляр на 15 проц., почав укладатися й його курс. Банк Польський платив у суботу спершу 7.95, опісля 7.85. Вечором плачено в приватних оборотах 7.75.

—o—

НІМЕЦЬКА ЖІНКА НЕ КУРИТЬ.

БЕРЛІН. 30. 4. ПАТ. В Ульмі в Баварії урядовий комісар приказав вивісити в усіх прилюдних льокалях таблички з написом: Німецька жінка не курить папіросок.

—o—

КАТАСТРОФИ В КОПАЛЬНЯХ.

ЛІЛЬ, 30. IV. ПАТ. У копальні в Елікур завалився підземний коридор на просторі 12 м. Засипало 4 робітників, польських горожан. Два врятувалися иншим виходом, два остали під звалищами.

БЕРЛІН, 30. IV. ПАТ. Минулої ночі в Карнаш у басейні Рури наступив у копальні „Матей Стівес“ вибух. Згинуло 7 шахтярів, двох є тяжко ранених.

Шкідлива „хлєстаковщина“.

Прага, 18. квітня.

Шкідливість деяких суспільних явищ ми не зовсім освідомлюємо собі і часто ставимося до них **дуже поблажливо. Одним** із таких є в нас досі „хлєстаковщина“, гохштаплерство, яке поволі стає ґанґреною на здоровому тілі нашої еміґрації. Це явище шкодить нам не тільки тепер (зокрема в пропаґанді між чужинцями), але особливо небезпечне для майбутньої визвольної боротьби, як один із проявів отаманщини — ото то прокляття нашої національної революції.

Для нікого не є таємницею, що ми маємо ряд еміґрантів, які перед чужинцями представляють себе „капітанами“, „полковниками“, навіть „ґенералами“. Всі про це знають, „обурюються“, але фактично діяльно з цим не борються.

Всі у Празі знають, наприклад, що один українець уже двічі перед чужинцями виступав від імени „українського ґенералітету обох армій“, хоч не має до того найменших даних. А наш ґенералітет що на це? Нічого. „Та цеж, мовляв, зробив ХУ!“... Цей самий еміґрант ходить на збори всюди, від чеських соціялістів починаючи і аж московськими монархістам кінчаючи, — скрізь і постійно „дискутує“ та заявляє багато дечого „з таким успіхом“, що лють і сором огортає кожного українця. А ми — мовчимо.

Або, чільний український старшина їде на академію памяти російського ґенерала Каледіва, орґанізовану, до речі, російськими монархістами, і при тім... „декорує“ свої груди російським „Ґеорґіївським престом“. А ми на це — нічого.

Або: поважний виступ українців назовні, а тут летить до Женеви (добре, що хоч на руки українця!) донос — яким, мовляв, неукам доручаєте цю справу! А справа була доручена одній нашій науковій асоціяції... Нашаж еліта, в рядах якої це сталося, — мовчить...

І цій компромітації краю не видно. Навпаки, ці „полковники“, не надибуючи ніякого спротиву серед українського громадянства, врешті й самі починають вірити, що їх сам Бог покликав репрезентувати Україну. І „репрезентують!“ Як? — про це можна булоб написати цілі томи...

Російська еміґрація, де особливо багато „ґрафів“, „князів“ (навіть „великих“) повинна бути для нас жахливим прикладом, а не зразком наслідування. Невже ми хочемо, щоб і про нас писали памфлети чужі журналісти в поважних чужих орґанах?

І тому, поки час, пора би з цими шкідливими проявами почати рішучу боротьбу. Не конче треба при цьому „виносити з хати сміття“, але бодай замести його в темний куток.

Зрештою, щоби не робили цього чужинці (а вони це *будуть* робити, коли ми й надалі будемо потурати цій отаманщині), краще за це взятися самим.

І то, чим скорше — тим ліпше.

П. Котович.

АВТОБУСОВА КАТАСТРОФА.

ПРАГА, 30. IV. ПАТ. Автобус, що віз 36 людей з Брна до Зліна впав на придорожного дуба та розбився. 4 подорожні згинули, 18 було тяжко ранених, решта легко.

—o—

АВТОМОБІЛЕВА КАТАСТРОФА.

ЛІЛЬ, 30. 4. ПАТ. Біля Ліль на дорозі до до Понтамар особове авто виминаючи тяґаровий віз перевернулося в рів і його придавив згаданий віз вагою ок. 5 тон. Хоч каросерію роздавило зовсім, 4 пасажири авта вийшли ціло.

—o—

ВЛОМ ДО ГРЕКО-КАТ. КАПІТУЛИ В ПЕРЕМИШЛІ.

ПЕРЕМИШЛЬ, 29. квітня. Мин. ночі около год. 1. невислідженi покищо злодії вломилися до бюр греко-кат. капітули в Перемишлі при вул. Чацького 12 в партері. Вломники перепилували крати у вікні та дісталися до бюра каси. Опісля працюючи в ґумових рукавичках, щоби не лишити відтисків пальців розпороли вертгаймівську касу та з одного зі сховків забрали 5.000 дол. Потім стали отвирати другий сховок, в якім було 10.000 дол. Усі ті гроші були власністю капітули, або депозити, зложені в капітулі. Вломники не вспіли отворити другого сховку, бо мабуть сполошилися якихсь відголосів зі зовні. Покищо за вломниками загинув всякий слід.

ПРИСУД НА ҐОРҐОНОВУ.

У суботу вечором предсідник наглого суду оголосив присуд, який признає Ґорґонову винною вбивства Зарембівни зі зазначенням, що вона цей вчинок виконала під впливом сильного схвилювання. **За вчинок той засуджують її на 8 літ вязниці із врахуванням 16 місячного слідчого арешту.**

Оборона зголосила касацію.

Засуджена має заплатити 600 зол. судового поступовання. На ділі краківський процес коштував державний скарб кругло 100 тисяч зол.

—o—

СПОРТ.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 5:1 (1:1).

Україна в складі: Бутель І.; Миськів, Воробець; Підлісецький, Кішила, Бутель ІІ.; Ланчук, Магоцький, Кльош, Гоцький, Максимів.

Як було до передбачення, Україна програла з Лехією. Програна її в такім великім відношенню є однак незаслужена. Чорно-червоні в першій частині держалися дуже добре. В другій частині, коли Лехія в одній мінуті добула двоє воріт, Україна психічно заломлюється і програла змагання. Бутель І на воротах грав у першій частині як звичайно певно. Воробець грав назагал добре, мав лише пеха стрілити самогубчого голя. Миськів грав дуже слабо. Помічь не могла ніяк порадити собі з грізним нападом Лехії. Подання до нападу були також неточні. Напад заохочений прекрасними воротами Гоцького грав у першій частині незле, в другій достроївся до цілої дружини.

Вже у 3 мін. добуває Україна перші ворота. Гоцький дістає м'яч від Кішили і гарним стрілом з 30 метрів змушує до капітуляції воротаря Лехії. Чорно-червоні заохочені атакують дальше. В 11 мін. середущий напад Лехії вирівнує. Гра дуже цікава раз одні, то знову другі ворота є в небезпеці; кілька тяжких стрілів Лехії боронить Бутель І.

В другій частині Лехія добуває в 5 мін. другі ворота зі самогубчого стрілу Воробця, а в 6 мін. треті ворота. Україна заломлюється психічно. Воробець іде до нападу, а Магоцький на оборону. Україна кілька разів атакує, але стріли боронить воротар Лехії. Під кінець Лехія добуває ще двоє воріт в 36 і 42 мін.

ЛЕХІЯ ІІ. — УКРАЇНА ІІ. 4:1 (3:0).

Товариські змагання.

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Варшавянка 2:0.
ЛОДЗЬ. Чорні — Л. К. С. 1:0 (0:0).
ПОЗНАНЬ. Висла — Варта 2:1 (1:0).
КРАКІВ. Гарбарня — Подгуже 3:0 (1:0).
ВАРШАВА. Леґія — 22 п. п. 4:1 (0:1).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Огніско 2:2 (0:0).
ЛЬВІВ. Другий Сокіл — Ольд бої 5:2 (2:1).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Ресовія 1:0 (1:0).
ЛЬВІВ. Ревера — Білий Орел 2:1 (1:1).
ЛЬВІВ. Погонь (Стрий) — Погонь І. Б. 1:0 (1:0).

ДУЖАННЯ.

У суботу хід дужань у Спортовому цирку при вул. Пелчинській у Львові був такий: Штекер до 9 хвилин поклав на лопатки Пошофа, Щербінський у 8 хв. поборов Вельоха, Громов у 16 хв. Валюшевського, Білевич у 30 хвилинах поклав німця Келера на лопатки, Урбах у 3 хв. поборов Карлевського.

В неділю: Келер не розіграв боротьби з Громовом, Валюшевський в 11 хв. поборов Карлевського, Білевич зремісував зі Кларком, а Пошоф у 17 хв. поклав Щербінського. Боротьба Урбаха зі Штекером покінчилася в 22 хв. побідою Штекера.

—o—

ВОЛИНЬ.

Остання війна в деякій мірі підкреслила значіння Волині, як шляху на Схід. На півдні Галичина загороджена Карпатами, на півночі українських земель — поліські багна. Волинь — відкритий шлях. Не дармо тут Любарт поклав підвалини під такий могутній як ті часи замок у Луцьку. Не випадково відбувся тут зїзд володарів пів Европи.

Але ми маємо на увазі не воєнні шляхи, а шляхи культурні, цивілізаційні й економічні. І саме тому, що на цьому шляху вже від сотень літ відбуваються зустрічні удари двох експансій — на Схід і на Захід, двох світів, двох культур.

І обидва світи старалися здвигнути тут свої твердині — одні оборонні, другі — наступові. Тут наші діди-прадіди поквапно насаджували монастирі, школи, брацтва, друкарні, ремесла, торгівлю. Тут працювала й друга сторона, щоби своєю культурою, режімом і економічними станицями закріпити за собою Волинь, як ворота на Схід.

Настав момент, коли про цю ролю Волині знову багато говориться. Волинський „регіональний орган „Волинь" уже кілька разів у той чи інший спосіб торкався цієї теми. Редактор В. Стпічинський в варшавському „Кур. Поран"-ому з дня 24. І. у статті п. н. „Чи кресове громадянство дозріло до історичної місії", надаючи Волині ролю культурного авангарду на Сході, переконує це громадянство, що воно мусить взяти на себе цю ролю. „Волинь" з приводу цієї статті каже, що „амбіції Волині мусять іти в тому напрямі" і що „лише свідоме зрозуміння ролі Волині в історичній скалі може бути напрямною лінією політично-суспільних перемін на тутешньому терені". Більше: на думку „Волині", політичні проблеми, що „розвязуються" на Волині (експерименти) „мусять заактуалізувати історичну традицію про дієву місію на Сході".

До цього треба додати, що питання про цю місію на Сході польські чинники вже переносять з газетних шпальт на поважніші конференції. Нотки й натяки на цю місію ми нераз уже чули навіть у прилюдних промовах відповідальних чинників на ріжних святах. Отже це питання, здається, стає на Волині дійсно актуальним.

Само собою зрозуміле, що це питання про польську „місію на Сході" цікаве передусім для українців, аборигенів Волині, що від віків її замешкують і мають сьогодні біля 80 проц. населення, а по селах і до 100.

Отже, як виглядає Волинь сьогодні поза щоденною гострою політичною і всякою іншою боротьбою?

На це питання повинні мати відповідь не лише волиняки, але й усі українці в межах Польщі, бо як сказано вище, Волинь є воротами на Схід і ці ворота в той чи інший спосіб можуть раптом відчинитися для... української історичної місії на Сході. Ну, хочаб у ділянках культурній, цивілізаційній, економічній і т. д. В яких випадках, в яких умовинах і формах — це інша річ. Колиж допускають цю можливість інші, чому ж не можемо допустити її і ми?

Ми вже бачили по війні, яку психольогічну й побутову ріжницю витворюють кордони між частинами того самого народу. Українське населення Волині, не зважаючи на десять літ існування риського кордону, є ще сьогодні живою частиною т. зв. Наддніпрянщини, хоча й трохи „авропеїзованою". Той самий спосіб думання, те саме приймання дійсности, ті самі рефлекси і ті самі широкі відрухи; часто стихійні, незорганізовані, але завжди темпераментні і сильні.

Тому саме подій на Волині не можна міряти ніякою іншою міркою, як лише волинською. Волинь треба брати не такою, якою ми бажалиб бачити у своїй уяві, а такою, якою вона є в дійсності. Себто, не робити помилок місцевих експериментаторів, що самі себе обманюють щодо правдивого обличча краю.

Сили Волині не можна сьогодні оцінювати числом організацій, накопиченого національного капіталу, скількістю українських крамниць, купців, ремісників, інтелігентів і т. д. Не маючи покищо цієї матеріяльної сили, зустрічаючи перешкоди на шляху витворення її, Волинь проте має такі духові вартости, які роблять з неї вже сьогодні дуже твердий горіх, а згодом він стане ще твердший.

Душа Волині — це незасипана продуктами і відпадками культури безодня і спокою і кипіння, і зовнішньої байдужности і внутрішньої ненависти, і людяної ввічливости і люти покривдженого, і погідного мрійного настрою і мовчазної вирахованости, і ледарства силача і вибуху бунтарства.

Це не переборщення — це дійсність. І власне ця назовні обманлива дійсність є причиною ріжноманітних заходів до втихомирення цього сіромахи-селянина та банкроцтва всіх експериментів у цьому напрямку.

Волиняк не така примітивна натура, як це собі уявляють чужинці, а іноді й українці інших земель. Він може годинами отак собі підтакувати якомусь панові й раптом підвестися та зробити все навиворіт. Роками, здається, він спить у своїй свідомости, і враз протер очі та вже готовий до діла. Він не привик, як і галицький селянин, до устійненої цивілізованої життєвої стопи і роками стягає поясок, коли в хату заглядає голод, — та коли втратить терпець, може добути з себе стільки ініціятиви й енергії, щоби перебудувати своє економічне життя; доказ — комасація, хутори. Врешті він може довго і терпеливо зносити моральні образи, але він їх ніколи не забуває. І тільки такими складними прикметами вдачі волиняка можна пояснити такі довготривалі, вперті й ріжнородні експерименти цю душу волиняка переробити — і повну їхню невдачу.

Взявши під увагу всі згадані внутрішні риси волиняка разом з його запасом потенціональної сили та відчуванням своєї національної відрубности, можна бути спокійним: він не винародовиться. Від почуття національної відрубности він приходить до національної свідомости. Зріст цієї свідомости, не зважаючи на всі захсди, йде швидко вперед.

Треба підкреслити ще одно явище, дуже важливе для правильного зрозуміння того, що діється на Волині. Коли старші ще не „розгойдуються", то вже їхні діти метушаться. Очевидно, ця метушливість ще анархічна, ще не дає позитивних наслідків і проявляється у пошуканках шляхів, на які здебільша попадає молодь ще під товчком виключно почувань, імпульсів, а не розуму. Цим можна пояснити появи летючок і КПЗУ і ОУН. Ті нові волинські молоді енергії покищо торощать те, що є потрібне для народу, без чого не можна існувати — торощать свої власні організації, своїх саможертовних робітників, підстави свого національного існування. Сумна це річ, але психольогічно зрозуміла.

Потіхою для нас може бути хіба те, що існує теж частина молоді конструктивної вдачі і що ті молоді, вперше виходячи на громадську арену, стають у солідарному національному фронті. Це ті, що в майбутньому оформлять життя наших мас. Це ті, в чиїх руках буде шлях до місії тут, а може і на Сході.

В. Остроський.

З концертової салі.

Вечір фортепянових концертів.

У великій салі П. Т. М. виступили чотири учениці концертового курсу проф. *Л. Мінцера* і лишній раз засвідчили про незвичайно високий мистецький рівень кляси цього знаменитого піяніста й педагога. Поминувши особисті здібності кожної з виступаючих зокрема — без яких і найкращий педагог не може осягнути правдиво мистецьких результатів, працю і „руку" професора відчувалося і в знаменитій технічній стороні виконання і в глибоко передуманій музикальній інтерпретації. З другої-ж сторони і проф. Мінцер може гордитися такими ученицями, як ті, що виступали. З них першенство належиться безумовно п. *С. Гольдгамерівній*, яка виконанням першого концерту Прокофєва представилась як цілковито зріла, блескуча піяністка, що вже сьогодні має всі дані для зроблення справжньої великої артистичної карієри. Її до деякої міри „несобистий", річевий, вільний від всякого сентименталізму спосіб гри предистинує її спеціяльно до виконування модерної музики — і це треба їй зачислити як ще один „плюс" до цілої низки інших. — Поруч неї виказала найвищий степень артизму і піяністичної зрілости п. *Дарія Колессівна*, про яку не вагаюся сказати, що вона є найвизначнішою зпоміж наших наймолодших піяністичних сил. Окреме признання належиться їй за її артистичний смак і відвагу, з якою вона взялась за такий складний твір, як концерт Равеля. Його виконання п-ною Колессівною було просто знамените. П-на *Вайнштайнівна* (концерт Ґріґа) і *Рапівна* (концерт Чайковського) представились не менше гарно. Всіх виконавців оплескувала дуже гаряче численно зібрана публика.

ар.

Дописи.

БУЧАЧЧИНА.

Амат. вистава в Трибухівцях. Заходом Т-ва „Сокіл" в Бучачі відбулася в неділю 17. 4. в Трибухівцях, пов. Бучач, аматорська вистава „Кара совісти".

Діточе свято в честь Шевченка. Заходом Пов. Кружка „Рідної Школи" в Бучачі відбулося в неділю 23. 4. в салі „Міщ. Брацтва" діточе свято в честь Шевченка. Свято, над уладженням котрого працювали молодші члени філії Союзу Українок, випало вповні удачно. По виставі відбулася діточа забава.

Нові Кружки „Рідної Школи", як відділи Гол. Т-ва, повстали в Сороках, Курдибанівці, Возилові і Русилові, повіт Бучач. Усі новоосновані Кружки приступили до сірої, буденної, а такої важкої і потрібної праці.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 1. травня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор" (вистава закуплена).

Вівторок, 2. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена" або „Як Львів плаче та сміється" Генр. Збєжховського (премієра).

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 1. травня год. 7.30 веч. „Шукаємо талановитого зломника".

Вівторок, 2. травня год. 7.30 веч. „Шукаємо талановитого зломника".

Цирк Станевських, площа Бема, початок вистави в год. 8.15.

Спортовий Цирк, вул. Пелчинська (біля Тенісового Т-ва) виступи міжнародніх змагунів-атлетів. Початок год. 8.15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „В тайгах Сибіру".
АПОЛЬО: „Подорож подорож у трійку" (Бриґ. Гельм).
АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону".
КАСИНО: „Куртизанка" (Грета Гарбо).
КОЛІСЕЙ: „Ескадра засуджених" і ревія „Темперамент на 100 проц.".
КОПЕРНИК: „Доновен" (Джекі Купер, Борис Карлов).
МАРУСЕНЬКА: „Доновен" (Джекі Купер, Борис Карлов).
МІРАЖ: „Пат і Патахон", „Парадна компанія".
ПАЛЯС: „Їх Екселенція субект".
ПАН: „Бічна вулиця" та ревія.
ПАСАЖ: „Люди без совісти" і „Буря над Азією".
ОАЗА: Нечинне.
СТИЛЕВЕ: „Наші невинні наречені", ревія: „Щось для кожного" (виступ ревіевої трупи „Аркадія" Ант. Качоровського). Початок ревії в 4., 6.30 і 9. год.
ХИМЕРА: „Аріяна" (Ел. Бергнер).
УТІХА: „Кіномания" (Гар. Льойд) і ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 1. травня 1933.

Братислава (279.3) 17.20 Концерт, 18.15 Симфон. концерт Моцарта; Мілано (331.4) 21.00 Концерт; **Букарешт** (394.2) 20.15 Два фортепяни; **Білгород** (429.7) 20.00 Опера; **Рим** (441.2) 20.15 Дуети на сопран і те... (857.1) 5.00—15.00 1. травень, 15.00, 16.00, Військ. музика; **Відень** (518,1) 12.50, 14.40, 19.25 Концерт, 16.50 Хор, 21.40 „Сумерк богів" оп. Ваґнера; **Будапешт** (550,5) 17.00 Музика, спів, 19.45 Мадярська музика; **Харків** (937,5) Спільна програма всіх большовицьких стацій, трансм. з Ленинграду (857,1 5.00—15.00 1. травень, 15.00, 16.00, 17.05, 18.00 і 22.30 Концерти; **Давентрі** (1554.4) 22.15 „Кавалір срібної рожі" оп. Р. Штравса; **Париж** (1724,1) 20.00 „Африканка" оп. Маєрбера.

Вівторок, 2. травня 1933.

Братислава (279,3) 17.35 Фортепян, 18.25 Скрипка, **Штрасбург** (345,2) 20.30 „Доного" песа Жіль Ромена; **Ляйпціг** (389,6) 16.30 Концерт, 20.10 Трубна музика; **Букарешт** (394,2) 20.00 Спів, **Білгород** (429,7) 18.30 „Едіпус Рекс" Стравінського, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт; **Лянгенберг** (472,4) 16.30 Солісти, **Прага** (488.6) 19.30 „Мужик-хитрун" оп. Двожака; **Відень** (518,1) 12.00 Квартет, 17.30 Літова соната г-моль, конц. етюди д-дур. **Будапешт** (550,5) 19.30 „Отельо" оп. Верді; **Харків** (937,5) 9.00 Музика, спів, 10.00 Звуковички, 13.50 Нар. гумор, сатира, 15.10 Муз.-літ. вправи, 18.00 Фортепян, 19.00 Концерт із Української Фільгармонії.

Львівське радіо.

Понеділок, 1. травня 1933.

12.10, 15.35 Грамофон, 16.00 Листи, програми; 16.25 Лекція фр. мови; 16.40 Відчит: Торг. трактати, 17.00 Фортепян; 18.00 Для матуристів: фізика; 18.25 Легка музика; 19.00 15 хвилин у випозичальні книжок; 20.00 Трансм. з Варшави: „Герої" оперетка О. Штравса, Спортові вістки; 21.45 Три знаки запиту; 22.00, 23.00 Танк. музика.

Вівторок, 2. травня 1933.

12.10, 16.15 Грамофон; 15.35 Грамофон, Збіжева біржа; 16.00 Техн. скринька; 16.25 Для учителів: „Техніка матур. іспитів", 17.00 Орхестра, 18.00 Для матуристів: Фізика та космографія; 18.25 Легка й танк. музика; 19.00 Освітня праця в Польщі, 19.00 Фейл.: Расові перлі в музиці; 20.00 Трансм. зі Загребу: Концерт у честь проф. Марка Тайчевича; 21.20 Спортові вістки; 21.30 Орхестра; 22.00 „Нафта", повісті есп. письменниці Есіани, 22.15 Спів і легка музика; 23.00 Танк. музика.

Пошируйте „Діло"

З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10. Видає Видавнича Спілка „Діло". За редакцію відповідає Олександер Костик.